ˇ

പാലാ രൂപതാ മെത്രാൻ

ഫ്രാൻസിലെ ലിയോൺസിനു സമീപമുള്ള ഡാർഡില്ലി എന്ന ഗ്രാമത്തിലാണ് ജോൺ മരിയ വിയാനി ജനിച്ചത്. മാതാപിതാക്കന്മാർ കർഷകരായിരുന്നു. ജോൺ 1813-ൽ സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. കുട്ടിയുടെ സ്വഭാവം വളരെ വിശിഷ്ടമാണെന്ന് മേലധികാരികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സെമിനാരിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഭക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം ജോൺ വിയാനിക്കായിരുന്നു. 1815, ആഗസ്റ്റ് 13-നു തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചു. തുടർന്ന് ആഴ്സിലെ വികാരിയായി. 73-ാമത്തെ വയസ്സിൽ 1859 ആഗസ്റ്റ് 4-ന് നിര്യാതനായി. മരണത്തിന്റെ 150-ാം വർഷമാണിത്. വൈദികവർഷത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മീയ ഉണർവ്വിനായി പരി. പിതാവ് വിയാനിപുണ്യവാളന്റെ ജീവിതമാണ് നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. വൈദികവർഷം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത ജൂൺ 19-ന് (തിരുഹൃദയത്തിരുനാൾ) പരി. പിതാവ് വൈദികർക്ക് നല്കിയ കത്തിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: ബഹു. വൈദികരെല്ലാം ഈ ചിന്തകൾ പഠിക്കുകയും വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹവുമായി പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.

വി. ജോൺ മരിയ വിയാനിയുടെ ചിന്തകൾ

വിയാനിയച്ചൻ എപ്പോഴും പറഞ്ഞിരുന്നത്: “പൗരോഹിത്യം എന്നത് ഈശോയുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ സ്നേഹമാണ്.”

“പുരോഹിതർ ഏകജാതന്റെ (ഈശോയുടെ) സ്നേഹിതരാണ്.”

“ഒരു നല്ല ഇടയൻ, ഈശോയുടെ ഹൃദയത്തിനു യോജിച്ച ഒരു പുരോഹിതൻ, നാഥനിൽനിന്ന് ഒരു ഇടവകയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റവും

വലിയ നിധിയാണ്. ദൈവികകാരുണ്യത്തിന്റെ അമൂല്യമായ സമ്മാനമാണ്.”

“ഒരു പുരോഹിതൻ ആരാണെന്ന് വേണ്ടവിധം മനസ്സിലാക്കിയാൽ അവൻ മരിക്കും. ദൈവം അവനെ അനുസരിക്കുന്നു. അവൻ (പുരോഹിതൻ) ഏതാനും വാക്കുകൾമാത്രം ഉച്ചരിക്കുന്നു. അവന്റെ ശബ്ദത്തെ മാനിച്ച് ഈശോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്നു. ഒരു ചെറിയ ഓസ്തിയിൽ പൂർണ്ണമായും സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നു.”

വി. കൂദാശകളുടെ പ്രാധാന്യം ഇടവകവിശ്വാസികൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് വിയാനിയച്ചൻ പറയുന്നു:

“തിരുപ്പട്ടം എന്ന കൂദാശയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ദിവ്യനാഥനെ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കുവാനും അനുഭവിക്കുവാനും സാധിക്കാതെ പോകുമായിരുന്നു.”

“നാഥനെ ആരാണ് സക്രാരിയിൽ വയ്ക്കുന്നത്? പുരോഹിതൻ. നീ ഭൂമിയിലേക്ക് പിറന്നുവീണപ്പോൾ നിന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്തത് (മാമ്മോദീസായിലൂടെ) ആരാണ്? പുരോഹിതൻ.

നിന്റെ ആത്മാവിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതും യാത്രയിൽ ഭക്ഷണം നല്കുന്നതും ആരാണ്? പുരോഹിതൻ.

ആത്മാവിന്റെ കറകൾ കഴുകി വെടിപ്പാക്കി നാഥന്റെ പക്കൽ നില്ക്കാൻ നിന്നെ ഒരുക്കുന്നത് ആരാണ്? പുരോഹിതൻ.

ഈ ആത്മാവ് പാപംമൂലം മരിക്കുമ്പോൾ അവനെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നത് ആരാണ്? പുരോഹിതൻ.

ദൈവം കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാം പുരോഹിതനാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ മാത്രമേ അവൻ ആരാകുന്നു എന്ന് അവൻ അറിയുന്നുള്ളൂ.”

“പുരോഹിതനെക്കൂടാതെ മിശിഹായുടെ സഹനവും മരണവും നമുക്ക് അപ്രാപ്യമാണ്. രക്ഷണീയകർമ്മം ഭൂമിയിൽ തുടരുന്നത് പുരോഹിതനാണ്. ഒരു വീട് നിറയെ സ്വർണ്ണമായിരിക്കുകയും അത് തുറന്നു തരാൻ ആളില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താലത്തെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും? സ്വർഗ്ഗീയനിധിയുടെ താക്കോൽസൂക്ഷിപ്പുകാരൻ പുരോഹി

തനാണ്. ആ നിക്ഷേപ ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ വാതിൽ തുറക്കുന്നത് പുരോഹിതനാണ്. നാഥന്റെ കാര്യസ്ഥനാണവൻ. നാഥന്റെ നന്മകൾ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നവനാണവൻ. ഒരു ഇടവക 20 വർഷത്തേക്ക് ഒരു വൈദികനില്ലാതെ വിടുക, ആ ഇടവകക്കാർ മൃഗങ്ങളെ ആരാധിച്ച് എല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കും. ഒരു പുരോഹിതനും തനിക്കുവേണ്ടിയല്ല പുരോഹിതനാകുന്നത്. അപരനുവേണ്ടിയാണ്, നിനക്കുവേണ്ടിയാണ്."

വിയാനിഅച്ചനെ ആർസിലേക്ക് അയച്ചപ്പോൾ മെത്രാൻ പറഞ്ഞു: "ആ ഇടവകയിൽ ദൈവസ്നേഹം തീരെ കുറവാണ്. നീയാണ് അത് അവർക്ക് നല്കേണ്ടത്." വിയാനിയച്ചൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു: "നാഥാ, ഈ ഇടവകയുടെ മാനസാന്തരം സാധ്യമാക്കിത്തരണേ. നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്തോളം സഹിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞാൻ സഹിച്ചുകൊള്ളാം." ഈ യാചനാപ്രാർത്ഥനയോടുകൂടിയാണ് വിയാനിയച്ചൻ ഇടവകപ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിയത്. ആർസിലെ ജനങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവവിദ്യാഭ്യാസപരിശീലനം മാത്രമായിരുന്നു വിയാനിഅച്ചന്റെ ലക്ഷ്യം. പരി. പിതാവ് ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ പറയുന്നു: വിയാനിയച്ചന് സുവ്യക്തമായ ഒരു pastoral plan (അജപാലന പദ്ധതി) ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് എല്ലാ വൈദികരും അനുകരിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കണം. അതിനായി ചെയ്യേണ്ടത് ഒന്നുമാത്രമാണ്. പുരോഹിതനും പുരോഹിതശുശ്രൂഷയും തമ്മിൽ പൂർണ്ണമായ ബന്ധവും ഐക്യവും സ്ഥാപിക്കുക. ഈശോയിൽ person-ഉം mission-ഉം തമ്മിൽ അന്തരമില്ല. ദൈവപിതാവിന്റെ തിരുമനസ്സു നിറവേറ്റുകമാത്രമായിരുന്നു ഈശോയുടെ ലക്ഷ്യം. ഓരോ വൈദികനും ഇതിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കണം. വിയാനിയച്ചൻ ഇത് സാധ്യമാക്കിയത് സാധിക്കുന്ന സമയങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ ഏല്പിച്ച ഇടവകയായ ആർസിൽതന്നെ കാണും എന്ന നിർബന്ധത്തിലാണ്."

വിയാനിപുണ്യവാന്റെ ആദ്യജീവചരിത്രകാരന്റെ വാക്കുകൾ: "അദ്ദേഹം വന്ന ഉടനെതന്നെ ഇവിടെയുള്ള പള്ളി അദ്ദേഹം സ്വന്തം വീടുപോലെ കരുതി. പുലരിക്കുമുമ്പേ അദ്ദേഹം പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കും. സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനവരെ പള്ളിക്കകത്തുതന്നെയായിരുന്നു." ഈ സത്യം നിലനിൽക്കേതന്നെ അദ്ദേഹം തന്റെ ഇടവകയിലെ ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും രോഗികളെ കണ്ട് ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും നിർദ്ധനരെക്കണ്ട് അവർക്ക് സഹായം നല്കുകയും, പൊതുസ്വഭാവമുള്ള

മിഷൻപ്രവർത്തനം നടത്തുകയും പള്ളി വലുതാക്കുകയും മനോഹരമാക്കുകയും ദരിദ്രരായ കുട്ടികൾക്ക് പഠനത്തിനായി സാമ്പത്തിക സഹായം നല്കുകയും അൽമായസന്നദ്ധസംഘടനകൾ രൂപീകരിക്കുകയുമെല്ലാം ചെയ്തു. ഇതായിരുന്നു വിയാനിഅച്ചന്റെ അജപാലന പദ്ധതി. വൈദികരും അൽമായരും ചേർന്ന് ഒറ്റ പുരോഹിതജനം എന്നുള്ള ചിന്തയ്ക്കും കൂട്ടായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഊന്നൽ നല്കണമെന്ന് ബനഡിക്ട് പിതാവ് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിയാനിയച്ചൻ തന്റെ ഇടവകക്കാരെ പഠിപ്പിച്ചത് പ്രധാനമായും തന്റെ ജീവിതമാതൃക കൊണ്ടാണ്. വിയാനിയച്ചൻ പറയുന്നു: "നന്നായിട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ഏറെ പറയേണ്ട കാര്യമില്ല. ഈശോ സക്രാരിയിൽ ഉണ്ട് എന്ന് നമുക്കറിയാം. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നമുക്ക് അവന്റെ നേർക്ക് തുറക്കാം. അവന്റെ സജീവസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നമുക്ക് സന്തോഷിക്കാം. ഇതാണ് ഏറ്റവും നല്ല പ്രാർത്ഥന."

തുടരുന്നു: "എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരങ്ങളെ വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കുവാൻ വരുവിൻ. ഈശോയിലേക്ക് വരുവിൻ; അവനോടുകൂടി ജീവിക്കാൻവേണ്ടി അവനിൽനിന്നു ജീവിക്കാൻ പഠിക്കുവിൻ."

"നീ അവനെ സ്വീകരിക്കാൻ യോഗ്യനല്ല; പക്ഷേ നിനക്ക് അവനെക്കൊണ്ട് ആവശ്യമുണ്ട്."

വി. കുർബാനയുടെ വലിയ ഭക്തനായിരുന്നു വിയാനിയച്ചൻ. ദൃക്സാക്ഷികൾ പറയുന്നു: 'വിയാനിയച്ചൻ നടത്തുന്നതിനേക്കാൾ നല്ല ഒരു ആരാധന നമുക്കു ചിന്തിക്കാൻപോലും സാധിക്കുകയില്ല. അഗാധമായ സ്നേഹവായ്പോടെ തിരുവോസ്തിയെ നോക്കി അച്ചൻ ധ്യാനിച്ചിരിക്കുമായിരുന്നു.'

വിയാനിയച്ചൻ പറയുന്നു: "എല്ലാ നന്മപ്രവൃത്തികളും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി നോക്കിയാലും വി. കുർബാനയ്ക്ക് ഒപ്പം ആവുകയില്ല. കാരണം മറ്റെല്ലാ പ്രവൃത്തികളും മനുഷ്യന്റെ ജോലികളാണ്. വി. കുർബാന ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്." "ഒരു വൈദികൻ എന്തുകൊണ്ട് അശ്രദ്ധനായിട്ട് പെരുമാറുന്നു എന്ന് ചോദിച്ചാൽ വി. കുർബാനയ്ക്ക് അവൻ വേണ്ട ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് ഉത്തരം. കേവലം ഒരു ചടങ്ങ് എന്നിലയിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്ന വൈദികന്റെ കാര്യം എത്ര കഷ്ടമാണ്."

വിയാനിയച്ചൻ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ തന്റെ ജീവിതംകൂടി ബലിയോട് ചേർത്ത് ഉത്തമ ബലിയാക്കി. "ഓരോ വൈദികനും തന്നെക്കൂടി ബലിയോട് ചേർത്ത് അർപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു."

അൾത്താരയിൽനിന്ന് കുമ്പസാരക്കൂട്ടിലേക്ക് എന്നതായിരുന്നു വിയാനിയച്ചന്റെ അജപാലന തത്ത്വം. വിയാനിയച്ചന്റെ കാലത്ത് കുമ്പസാരം എന്ന കൂദാശയോട് ഫ്രാൻസിൽ വലിയ എതിർപ്പും താല്പര്യമില്ലായ്മയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അച്ചൻ തന്റെ പ്രസംഗം വഴിയും നിർബന്ധം വഴിയും ഈ കൂദാശയുടെ അർത്ഥവും പ്രാധാന്യവും ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. വി. കുർബാനയോട് ബന്ധിപ്പിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഈ പ്രബോധനം നല്കിയിരുന്നത്. വി. കുർബാനയുടെ മുമ്പിൽ താൻ ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ആരാധനാമനോഭാവത്തോടെ ഇരിക്കാൻ ജനങ്ങളെയും ഒരുക്കി. ഫ്രാൻസിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വിശ്വാസികൾ പാപമോചനം നേടാനായി ആർസിലേക്ക് വരാൻ തുടങ്ങി. ദിവസം 16 മണിക്കൂറുകൾവരെ അദ്ദേഹം കുമ്പസാരക്കൂട്ടിൽ ശുശ്രൂഷയിലായിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആർസ് അങ്ങനെ ആത്മാക്കളുടെ ആശുപത്രിയായി മാറി എന്ന് ബനഡിക്ട് പരി. പിതാവ് പറയുന്നു. അച്ചനിലൂടെ ജനങ്ങളിലേക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ഒഴുകിത്തുടങ്ങി.

വിയാനിയച്ചൻ പറയുന്നു: "ക്ഷമ ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പാപിയല്ല ദൈവത്തിന്റെ പക്കലേക്ക് തിരിയുന്നത്, മറിച്ച് ദൈവം തന്നെ പാപിയുടെ പക്കലേക്ക് ഓടുകയാണ്. ദൈവം അവനെ തന്നിലേക്ക് തിരിച്ചു വിളിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ നല്ല രക്ഷകൻ സ്നേഹംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞവനാണ്. അവൻ പാപികളായ നമ്മെ എല്ലായിടത്തും അന്വേഷിക്കും." എല്ലാ വൈദികരും കുമ്പസാരമെന്ന കൂദാശ പരികർമ്മം ചെയ്യാൻ ഏതു സമയത്തും തയ്യാറായിരിക്കണമെന്ന് വിയാനിയച്ചൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ബനഡിക്ട് പിതാവ് പറയുന്നു: "കുമ്പസാരമെന്ന കൂദാശയിൽ പരാജയപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുവാൻ വി. ജോൺ വിയാനിയിൽനിന്ന് നാം പഠിക്കണം. ഈ കൂദാശയെ നമ്മുടെ അജപാലനപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തു നിർത്തണം. അത് പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന രക്ഷയുടെ സന്ദേശം ഒരിക്കൽക്കൂടി സ്ഥാപിക്കണം."

ഓരോ പാപിയുടേയും പശ്ചാത്തലങ്ങൾകൂടി പഠിച്ചാണ് വിയാനിയച്ചൻ ഉപദേശം നല്കിയിരുന്നത്. അനുതപിക്കുന്ന ഒരു പാപി ദൈവികസ്നേഹത്തിന്റെ സാഗരത്തിലേക്കാണ് ഒഴുകിയെത്തുന്നത്.

ഇനിയും താൻ പാപം ചെയ്തുപോകുമോ എന്ന പ്രയാസത്തോടുകൂടിതന്നെ സമീപിച്ചവരോട് വിയാനിയച്ചൻ പറയുന്നത്: "നല്ല ദൈവത്തിന് എല്ലാം അറിയാം. നീ കുമ്പസാരിക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അവിടുത്തേയ്ക്കറിയാം നീ ഇനിയും പാപം ചെയ്യുമെന്ന്. എങ്കിലും അവൻ നിനക്ക് പാപമോചനം നല്കും. നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം എത്ര വലുതാണ്."

എന്നാൽ വേണ്ടത്ര ഒരുക്കവും ഭക്തിയുമില്ലാതെ കുമ്പസാരിക്കാൻ വരുന്നവരോട് ഏറെ കർക്കശമായിട്ടുതന്നെയാണ് വിയാനിയച്ചൻ പെരുമാറിയിരുന്നത്. "ഞാൻ കരയുന്നു, കാരണം നീ കരയുന്നില്ല അതുതന്നെ. ദൈവം ഇത്ര നല്ലവനല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ആശിച്ചുപോവുകയാണ്. പക്ഷേ അവൻ നല്ലവനാണ്, നന്മ മാത്രമാണ്. ഒരു മൃഗത്തിന് മാത്രമേ ഇത്രയും നല്ല ദൈവത്തോട് ഇതുപോലെ പെരുമാറാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു."

ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് വിയാനിയച്ചൻ പാപികളെ എത്തിച്ചു. അനുതപിക്കാത്ത പാപികളെക്കുറിച്ച് ദൈവം വേദനിക്കുന്നുണ്ട്. അത് കുമ്പസാരക്കാരനായ വൈദികരുടെ മുഖത്ത് കാണാമെന്ന് വിയാനിയച്ചൻ പറഞ്ഞുപഠിപ്പിച്ചു. അനുതപിച്ചുവരുന്നവർക്ക് ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ആഴങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. ദൈവത്തോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ അവർണ്ണനീയമായ സൗന്ദര്യമുണ്ടെന്ന് ഉപദേശിച്ചു. ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് ഏറ്റവും വലിയ പുണ്യമാണെന്നും പ്രബോധിപ്പിച്ചു. "എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണുകൾക്കുമുമ്പിൽ, എല്ലാം ദൈവത്തോടുകൂടെ, എല്ലാം ദൈവത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ മാത്രം. ഇത് എത്ര മനോഹരം." ഇവിടെ ഒരു മിസ്റ്റിക്കിനെപ്പോലെ അച്ചൻ സംസാരിക്കുകയാണ്. പിന്നീട് ജനങ്ങളെ ഈ പ്രാർത്ഥന പഠിപ്പിച്ചു: "എന്റെ ദൈവമേ എന്നാൽ സാധിക്കുന്ന വിധം നിന്നെ സ്നേഹിക്കാൻ എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമേ."

ആർസിനെ മുഴുവൻ മാനസാന്തരപ്പെടുത്താൻ വിയാനിഅച്ചനു സാധിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ കരുണയിലേക്കും സ്നേഹത്തിലേക്കുമാണ്

അച്ചൻ ജനങ്ങളെ എത്തിച്ചത്. നമ്മുടെ ഇക്കാലത്തും ഏറ്റവും ആവശ്യമായ കാര്യം ഈ അജപാലനശുശ്രൂഷയാണെന്ന് പരി. പിതാവ് എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. വചനത്തിലും വി. കുർബാനയിലും ഊന്നി നിന്നുകൊണ്ടാണ് വിയാനിയച്ചൻ ഈ ആത്മീയ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തത്. ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു apostolic zeal-ന്റെ ഉടമയായിരുന്നു വിയാനിയച്ചൻ എന്ന് ബനഡിക്ട് പിതാവ് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. വൈദികർക്ക് ഈ എരിയുന്ന തീക്ഷ്ണത വേണം. വിയാനിയച്ചൻ പറയുന്നു: "ഇടവകവൈദികരുടെ ഏറ്റവും വലിയ ദുരവസ്ഥ എന്നത് നമ്മുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് വേണ്ടത്ര ചൂടില്ല, ചെറിയ തീക്ഷ്ണതയേ ഉള്ളൂ എന്നതത്രേ. പാപബോധചിന്ത കുറഞ്ഞുവരുന്നു എന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ പരാജയം. പരി. പിതാവ് പറയുന്നു: "വിയാനിയച്ചൻ തന്റെതന്നെ ശരീരത്തോട് വലിയ യുദ്ധം ചെയ്തു. ജാഗരണവും ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും വഴിയാണിത് നടപ്പിലാക്കിയത്. അത് അവന്റെ 'പുരോഹിത ആത്മാവിനെ' സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു."

സഹവൈദികരോട് വിയാനിയച്ചൻ പറഞ്ഞിരുന്നു: "കാര്യങ്ങൾ നന്നായി നടത്താനുള്ള ഒരു ഉപാധി നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. കുമ്പസാരത്തിനു വരുന്ന പാപികൾക്ക് ഞാൻ ചെറിയ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തമേ കൊടുക്കാറുള്ളൂ. ബാക്കി അവർക്കുവേണ്ടി അവരുടെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് ഞാൻതന്നെ ചെയ്യുകയാണ്." മിശിഹാ തന്റെ രക്തം വിലയായി കൊടുത്തുനേടിയതാണ് ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷ. രക്ഷയുടെ ഈ 'precious cost'-ൽ ഓരോ വൈദികനും വ്യക്തിപരമായിട്ട് പങ്കുപറ്റിയാൽ മാത്രമേ അവന് ദൈവജനത്തിന്റെ ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

സുവിശേഷത്തിന് യഥാർത്ഥ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന വൈദികർ ഏറെ ആവശ്യമുള്ള ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. ആറാം പൗലോസ് പാപ്പാ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു: "ആധുനികമനുഷ്യൻ അധ്യാപകരേക്കാൾ സാക്ഷികളെയാണ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. അവൻ അധ്യാപകരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നെങ്കിൽ അതിനു കാരണം അവർ സാക്ഷികളും കൂടിയാണ് എന്നത്രേ." പരി പിതാവ് ഓരോ വൈദികനും തന്നോടുതന്നെ ചോദിക്കേണ്ട ചോദ്യങ്ങൾ നല്കുന്നു: വൈദികശുശ്രൂഷ ഫലപ്രദമാക്കാൻ നാം നമ്മോടുതന്നെ എപ്പോഴും ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. നമ്മുടെ ജീവിതത്തി

ലേക്ക് വചനം തുളച്ചുകയറുന്നുണ്ടോ? വചനമാണോ നമ്മുടെ യഥാർത്ഥഭക്ഷണം. നമ്മുടെ അനുദിന സാധാരണഭക്ഷണത്തേക്കാൾ നമുക്കത് പ്രിയമാണോ? നമുക്ക് ആ വചനം നല്ലതുപോലെ പരിചയമുണ്ടോ? നമ്മൾ അതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ? വചനം നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും, അതിനെ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ഈശോ ശിഷ്യരെ വിളിച്ചത് "കൂടെ ആയിരിക്കാനും" പിന്നീട് പറഞ്ഞയയ്ക്കാനും വേണ്ടിയാണ്. നമ്മൾ "ഈശോയുടെ കൂടെയാണോ?"

വിയാനിപുണ്യവാന്റെ മരണത്തിന്റെ നൂറാം വാർഷികത്തിൽ 23-ാം യോഹന്നാൻ പാപ്പാ ഒരു ചാക്രികലേഖനമെഴുതി (Sacerdotii nostri primordia, 1959). അതിൽ വിയാനിയച്ചനിൽ ശോഭിച്ചിരുന്ന താപസ ആഭിമുഖ്യങ്ങൾ (asceticism) ദൈവികപുണ്യങ്ങളുമായി സംയോജിപ്പിച്ച് ചർച്ചാവിഷയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് എല്ലാ വൈദികർക്കും ആവശ്യമാണെന്ന് എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിയാനിഅച്ചൻ തന്റെ കൈവശംകിട്ടുന്ന ധനമെല്ലാം പാവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കൊടുത്തിരുന്നു. വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒന്നും മാറ്റിവച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം നല്കുന്നതിൽ സമ്പന്നനായിരുന്നു. സ്വന്തം കാര്യത്തിൽ ദരിദ്രനും. വിയാനിയച്ചന്റെ വാക്കുകൾ: "എന്റെ രഹസ്യം വളരെ ലളിതമാണ്. കിട്ടുന്നതെല്ലാം കൊടുക്കുക; സ്വന്തം കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഒന്നും മാറ്റിവയ്ക്കരുത്."

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന അവസരങ്ങളിലും ദരിദ്രർ വന്നു മുട്ടിപ്പായി അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ യാതൊരു വിഷമവുമില്ലാതെ വിയാനിയച്ചൻ പറഞ്ഞിരുന്നു: "ഇന്നു ഞാൻ ദരിദ്രനാണ്, നിങ്ങളിൽ ഒരുവനെപ്പോലെയാണ് ഞാൻ."

വി. കുർബാന എപ്പോഴും സ്പർശിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ഹൃദയശുദ്ധിയോടുകൂടിയാണ് വിയാനിയച്ചൻ ജീവിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരുന്നത് he radiated chastity എന്നത്രേ. അനുസരണം അദ്ദേഹത്തിന് ജീവിതവ്രതമായിരുന്നു. വിയാനിയച്ചന്റെ വാക്കുകൾ: "ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്ന രണ്ടു നല്ല വഴികൾ ഒരേസമയമില്ല. ഒന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ, അവനെ സേവിക്കുക; ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുക. നല്ല ദൈവത്തിന് സമർപ്പിക്കാൻ പറ്റുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ചെയ്യാവൂ."